

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

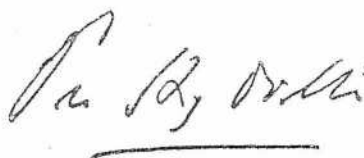
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

21. december 2007

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 11 ad KOM(2007) 0717 af 20. december 2007.

P. B. Olsen

Spørgsmål B.

Det har vist sig, at det har været svært at indgå fuldstændige EPA-aftaler med alle AVS-lande indenfor den fastsatte frist med årets udgang, hvor undtagelsen i WTO – waiveren – udløber. Der forhandles fortsat mellem Kommissionen og visse AVS-lande. Det er således fortsat noget usikkert, hvordan den helt endelige forhandlingssituation vil være ved årets udgang, men der kan gives en rimelig god oversigt. Bortset fra forhandlingerne med AVS-landene i Vestindien har forhandlingerne på det seneste været koncentreret om at indgå aftaler om varehandel. Der er ifølge oplysninger fra Europakommissionen indtil nu indgået aftaler om varehandel med følgende AVS-lande:

Botswana, Burundi, Cameroun, Comoerne, Elfenbenskysten, Fiji, Ghana, Kenya, Lesotho, Madagaskar, Mauritius, Mozambique, Namibia, Papua New Guinea, Rwanda, Seychellerne, Swaziland, Tanzania, Uganda og Zimbabwe.

Hertil kommer, at Kommissionen har oplyst, at der er underskrevet mere omfangsrige aftaler – det vil sige også om tjenesteydelser – med AVS-landene i Vestindien. Det er Antigua og Barbuda, Bahama-øerne, Barbados, Belize, Den Domenikanske Republik, Dominica, Grenada, Gyuana, Haiti, Jamaica, St. Kitts og Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinerne, Surinam samt Trinidad og Tobago.

Eksport til EU fra disse lande vil derfor blive omfattet af markedsforordningen, der skal gælde for visse AVS-lande fra den 1. januar 2008. Det indebærer, at disse AVS-lande vil have markedsadgangsvilkår i EU, der svarer til ”Alt undtagen våben” toldpræferencerne. Det vil sige told- og kvotefri markedsadgang for alle varer med undtagelse af våben og med overgangsordninger for ris og sukker.

Eksporten af varer fra EU til de AVS-lande, som jeg har nævnt, der har indgået en vareaftale, er ikke omfattet af markedsforordningen. AVS-landenes forpligtelser til at liberalisere samhandelen og afvikle told på eksportvarer fra EU varierer i de indgåede aftaler. AVS-landene skal selv etablere regler til opfyldelse af de indgåede aftaler. Toldafviklingen vil i de fleste tilfælde skulle finde sted i etaper. Der er overgangsordninger på op til 15-25 år for visse varer og undtagelse for særligt følsomme varer. Den endelige toldafvikling varierer fra 80,5% til 97,5%.

Inden jeg nævner de AVS-lande, som der ikke er indgået aftaler med, vil jeg gerne generelt sige, at som udgangspunkt er deres situation forskellig efter den 1. januar. Det afhænger af, om de er mindst udviklede eller ikke mindst udviklede. Og samtidig endnu engang erindre om, at der stadig forhandles med visse lande.

De mindst udviklede AVS-lande har fortsat mulighed for at være begunstiget af ”Alt undtagen våben” toldpræferencerne, hvor der ikke

stilles krav om gensidighed - det vil sige, at de ikke skal afvikle told på import fra EU - og hvor der sikres dem toldfri adgang til EU's marked for alle varer undtagen våben, dog med overgangsordninger for ris og sukker.

De AVS-lande, der ikke er mindst udviklede, og som ikke har indgået en EPA aftale, vil som hovedregel være henvist til at være omfattet af EU almindelige generelle toldpræferencer. De er mindre favorable end handelsregimet under Cotonou-aftalen.

Der forhandles som sagt fortsat med nogle AVS-lande, men situationen i de seks forhandlingsgrupper synes at kunne beskrives på følgende måde:

I Vestindien er der som nævnt indgået EPA-aftaler med alle AVS-lande.

I det sydlige Afrika er der indgået foreløbige vareaftaler med samtlige lande med undtagelse af Angola og Sydafrika. Angola vil som mindst udviklet land fortsat kunne være begunstiget af "Alt undtagen Våben" toldpræferencerne. Fortsatte forhandlinger kan ikke udelukkes. Sydafrika kan fortsætte med at være begunstiget af den gældende handelsaftale mellem EU og Sydafrika. Kommissionens formand, Barosso, tilkendegav imidlertid under EU-Afrika topmødet overfor den sydafrikanske præsident Mbeki, at være rede til nye forhandlinger i det nye år.

I det østlige og sydlige Afrika er der ikke indgået aftaler med Djibouti, Eritrea, Etiopien, Malawi, Somalia, Sudan og Zambia. Alle disse lande er

mindst udviklede. De vil derfor fortsat være omfattet af ”Alt undtagen Våben” toldpræferencerne.

I Centralafrika er der indgået aftale med Cameroun. Der forhandles fortsat med Gabon. De mindst udviklede lande: Den Centralafrikanske republik, Den demokratiske republik Congo, Sao Tomé og Príncipe, Tchad samt Ækvatorialguinea vil fortsat være begunstiget af ”Alt undtagen Våben” toldpræferencerne. Congo-Brazzaville og Gabon, der ikke er mindst udviklede, vil i givet fald blive overført til almindelige toldpræferencer – GSP.

I Vestafrika er der indtil nu kun indgået aftaler med Elfenbenskysten og Ghana. Det vil sige, at følgende mindst udviklede lande fortsat vil være begunstiget af ”Alt undtagen Våben” toldpræferencerne: Benin, Burkina Fasso, Gambia, Guinea Bissau, Liberia, Mali, Mauritanien, Niger, Senegal, Sierra Leone og Togo. De Kapverdiske Øer, der den 1. januar 2008 ophører med at være mindst udviklede, vil i en særlig overgangsordning fortsat være begunstiget af ”Alt undtagen våben” toldpræferencerne indtil den 1. januar 2011. Tilbage vil så være Nigeria, som ikke er mindst udviklet, og hvor der ikke er fremskridt i forhandlingerne. Nigeria vil blive omfattet af de generelle toldpræferencer - GSP.

I Stillehavsområdet er der ikke indgået aftaler med følgende mindst udviklede lande: Kiribati, Salomon –øerne, Samoa, Vanuatu og Østtimor (Timor Leste). Disse lande vil fortsat være begunstiget af ”Alt undtagen

Våben” toldpræferencerne. Blandt de ikke mindst udviklede lande er der indgået aftaler med Fiji og Papua Ny Guinea. Der er derimod ikke indgået aftaler med Cook-øerne, Marshall-øerne, Nauru, Niue, Palau, Tonga og Tuvalu. Disse lande, der har en mere begrænset eksport til EU, vil blive omfattet af de generelle toldpræferencer GSP.

Der er således indtil nu indgået i alt 35 aftaler med AVS-lande. Heraf er 20 aftaler om varehandel. 9 af de mindst udviklede AVS-lande har indgået aftaler. 32 mindst udviklede AVS-lande forbliver omfattet af ”Alt undtagen Våben” toldpræferencerne. De Kapverdiske Øer fortsætter også under denne ordning til den 1. januar 2011.

Nigeria, Congo-Brazzaville, Gabon, og Stillehavs-østaterne Cook-øerne, Marshall-øerne, Nauru, Niue, Palau, Tonga og Tuvalu, i alt 10 lande, vil blive omfattet af de almindelige toldpræferencer.

Sydafrika fortsætter med den særlige aftale, landet allerede har med EU.

Der synes at være mulighed for fortsatte forhandlinger med Gabon om vareaftaler. De syv østater i Stillehavet har som nævnt en begrænset eksport til EU. Tilbage er altså i givet fald, at det især er Nigeria og Congo-Brazzaville, der toldmæssigt stilles ringere fra den 1. januar. En stor del af eksporten fra Nigeria er imidlertid olie, hvor der ikke vil være nogen forskel. Der vil fortsat være toldfrihed. Nigeria har anmodet om at få de

særlige toldpræferencer GSP+, også selv om Nigeria ikke har indgået alle de særlige internationale aftaler, der kan berettige til det.

Skulle der blive indgået aftaler med flere lande inden årsskiftet og skulle formaliteterne ikke blive klaret, så disse lande i en kort tid skulle komme til at betale told ved eksport til EU, vil regeringen sammen med andre ligesindede EU-medlemslande arbejde for en beslutning om, at tolden betales tilbage.

Spørgsmål A.

Som nævnt i det skriftlige svar på spørgsmål 8 fra Europaudvalget er EPA forhandlingerne en udmøntning af bestemmelserne i Cotonou-aftalen, der blev indgået mellem AVS-landene og EU. Forhandlingsdirektiverne for denne aftale – herunder handelsspørgsmålene – blev forelagt for Folketinget Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg på mødet den 15. maj 1998. Udvalget blev holdt orienteret om forhandlingerne om Cotonou-aftalen frem til forhandlingsresultatet senest forud for mødet i Rådet (udenrigsministre) den 24.-25. januar 2000. Folketingets samtykke til Danmarks ratifikation af Cotonou-aftalen blev givet den 30. maj 2001. I fortsættelse heraf blev Folketingets Europaudvalg orienteret om forslaget til mandat til forhandlingerne med AVS-landene forud for mødet i Rådet (udenrigsministre) den 13. maj 2002. Folketingsvedtagelse V 41, hvori

regeringen bl.a. opfordres til at arbejde for visse retningslinier i forhandlingerne mellem AVS-landene og EU, blev vedtaget den 24. januar 2007.

Forhandlingerne med AVS-lande fortsætter også udover 2007.

Markedsforordningen skal afbøde virkningerne af, at undtagelsen i WTO ophører, og sikre at de AVS-lande, der har indgået aftaler med EU, rent faktisk også får de rettigheder på EU markedet, som de har forhandlet sig frem til. På baggrund af den omfattende løbende inddragelse af Folketinget blev det skønnet, at der ikke var tale om et nyt forslag af vidtgående rækkevidde.

Jeg vil ikke begynde med at sammenligne med eventuelle andre sager. Jeg vil gerne understrege, at det er indholdet af forhandlingsoplægget, der er det væsentlige - ikke datoen. Det har gennem hele forløbet været klart, at der skulle indgås aftaler om et nyt handelsarrangement for yderligere at integrere AVS-landene i verdenshandelen på ligeværdige vilkår indenfor en rimelig overgangsperiode og under hensyntagen til AVS-landenes udviklingsgrad. Der kan naturligvis ikke indgås aftaler uden at EU også opfylder sin del. Det er det, der foreløbig sker med forordningen om markedsadgang for AVS-lande.

Hvad angår de foreløbige aftalers overensstemmelse med Folketingsvedtagelse V41 fra januar 2007, så indgik det i et af spørgsmålene fra udvalget i sidste uge, som jeg besvarede i mandags.

Af min besvarelse fremgik det, at V41 bidrager til at fastlægge den danske holdning til EPA-forhandlingerne med AVS-landene. Hovedelementerne er, at regeringen skal arbejde for, at aftalerne skal være udviklingsvenlige, og at EU skal tilbyde told- og kvotefri markedsadgang.

Oprindelsesreglerne til EU skal lempes, EU skal øge sin udviklingsbistand til støtte for EPA-processen, og reduktion af told og afgifter skal ske i et statsfinansielt ansvarligt tempo. Og endelig, at handelsrelaterede spørgsmål og tjenesteydelser kun indgår i aftalerne, såfremt AVS-landene ønsker dette, og at det tjener deres udvikling.

Danmarks har i forhandlingerne være i front med udviklingsorienterede holdninger. V 41 er blevet afspejlet i rådskonklusioner om EPA-aftalerne fra maj og november måned 2007, og på det uformelle EU-udviklingsministtermøde i Bonn i marts 2007, hvor der var deltagelse af AVS-lande, var mit indlæg baseret på retningslinierne i V 41.

De aftaler, der er indgået med AVS-lande, afspejler efter min mening folketingsvedtagelsen. Disse AVS-lande er tilbudt told- og kvotefri markedsadgang i EU for alt undtagen våben dog med overgangsordninger for ris og sukker. I markedsforordningen indgår endvidere mere lempelige oprindelsesregler. Derudover er der i de enkelte vare- og EPA-aftaler lange overgangsordninger for AVS-landene for toldafvikling og undtagelser for særligt følsomme varer. Den endelige toldafvikling er for nogle af aftalerne ned til 80,5 %.

Fra dansk side førte jeg an på det uformelle udviklingsministermøde på Madeira i september 2007 med budskabet om, at der var behov for mere tid til at færdiggøre forhandlingerne. Kommissionen valgte derefter en to-trins tilgang, hvor man forsøger at færdigforhandle foreløbige aftaler om markedsadgang for varer inden udløbet af WTO-fristen den 31. december 2007, mens man for de fleste aftalers vedkommende afventer forhandlinger om tjenesteydelser.

Danmark har fortløbende arbejdet for en løsning, hvor den mindre gruppe af ikke mindst udviklede AVS-lande, som ikke på nuværende tidspunkt ser sig i stand til at indgå i økonomiske partnerskabsaftaler, ikke i deres markedsadgang til EU ville blive stillet ringere end da EPA-forhandlingerne påbegyndte.

I forhandlingerne inden for EU viste det sig ikke muligt at opnå tilstrækkelig tilslutning til en sådan løsning, der samtidigt er WTO-medholdelig. På rådsmødet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 10. december 2007 afgav Danmark sammen med tre andre medlemslande en erklæring, hvori Kommissionen blev opfordret til både at udvise fleksibilitet med henblik på at søge at indgå vareaftaler inden udgangen af 2007 med AVS-lande, som der endnu ikke var indgået aftaler med, og undgå at nogen AVS-lande bliver ringere stillet fra den 1. januar 2008.

UDV